

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אם היה מכירה.												נט: < ◇
עד כמה?												ט. ^
שלשה חדשים	רבא אמר רב ירמיה בר אבא אמר רב:											ט. ◇ ! ◆
שלשים יום	שמואל:											ט. ◇ ! ◆
חמשים יום.	רבי יצחק אמר ר' יוחנן:											ט. ◇ ! ◆
הלכה כרבי יצחק שאמר משום רבי יוחנן.	רב שימי בר אבוי:											ט. ◇ ■
בשלמא רב ורבי יוחנן, כל חד וחד כי חורפיה, אלא לשמואל, כי האי גוונא מי משכחת לה?												ט. ‡
לא תציתנהו להני כללי דכייל יהודה אחי משמיה דשמואל	כי אתא רמי בר יחזקאל:											ט. ◇ ○
כל זמן שמכירה.	הכי אמר שמואל:											ט. ◇ ○ ■
ההיא דאתאי לקמיה דשמואל, אמר ליה לרב דימי בר יוסף: זיל בדקה.												ט. ◇ ○
אול אותבה בדרי דנשי, ושקליה לברה וקמהדר ליה עלייהו, כי מטא לגבה הות קא מסוי לאפה, כבשתנהי לעינה מיניה, אמר לה: נטף עיניך, קום דרי בריך.	[רב דימי בר יוסף]											ט. ◇ ○
סומא מנא ידע?												ט. ◇ ‡
בריחא ובטעמא.	רב אשי:											ט. ◇ !
יונק תינוק והולך עד עשרים וארבעה חדש, מכאן ואילך כיונק שקץ, דברי רבי אליעזר	תנו רבנן: [רבי אליעזר]											ט. ◇ ■ ◆
אפילו ארבע וחמש שנים, פירש לאחר עשרים וארבעה חדש וחזר - כיונק שקץ.	רבי יהושע:											ט. ◇ ■ ◆
מכאן ואילך כיונק שקץ.	אמר רב:											ט. < ■
יכול יהא חלב מהלכי שתיים טמא? ודין הוא: ומה בהמה שהקלת במגעה החמרת בחלבה, אדם שהחמרת במגעו אינו דין שתחמיר בחלבן תלמוד לומר: (ויקרא י"א) את הגמל כי מעלה גרה הוא, הוא טמא, ואין חלב מהלכי שתיים טמא אלא טהור. יכול אוציא את החלב שאינו שוה בכל, ולא אוציא את הדם שהוא שוה בכל? תלמוד לומר: הוא, הוא טמא, ואין דם מהלכי שתיים טמא אלא טהור	ורמינהי:											ט. ◇ ‡ ■
אפילו מצות פרישה אין בן	ואמר רב ששת:											ט. ◇ ‡ ■
לא קשיא: הא דפריש, הא דלא פריש.												ט. ◇ !
וחלופא בדם												ט. ◇ ■
דם שעל גבי ככר - גוררו ואוכלו, שבין השינים - מוצצו ואינו חושש.	כדתניא:											ט. ◇ ■ ■
אפילו ארבע וחמש שנים.	אמר רב, רבי יהושע:											ט. < ■ ◇
אפילו חבילתו על כתיפין	והתניא, ר' יהושע:											ט. ◇ ‡ ■
אידי ואידי חד שיעורא הוא.												ט. ◇ !
הלכה כרבי יהושע.	רב יוסף:											ט. ◇ ■
גונח יונק חלב בשבת. מאי טעמא? יונק - מפרק כלאחר יד, ובמקום צערא לא גזרו רבנן.	תניא, רבי מרינוס:											ט. ◇ ■
הלכה כרבי מרינוס.	רב יוסף:											ט. ◇ ■
צינור שעלו בו קשקשין, ממעכן ברגלו בצנעא בשבת ואינו חושש. מאי טעמא? מתקן כלאחר יד הוא, ובמקום פסידא לא גזרו בה רבנן.	תניא, נחום איש גליא:											ט. ◇ ■
הלכה כנחום איש גליא.	רב יוסף:											ט. ◇ ■

<p>disputants-חולקים</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment</p> <p>O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>■ ראיה-proof</p>	<p>כתובות-אף על פי</p> <p>מימרא</p>
---	-------------------------------------

כתובות-אף על פי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
פירש לאחר עשרים וארבעה חדש וחזר - כיוגן שקץ.													◊
וכמה?													^
שלשה ימים.	רב יהודה בר חביבא אמר שמואל:												◊
שלשה ימים.	איכא דאמרי, תני רב יהודה בר חביבא קמיה דשמואל:												◊
מינקת שמת בעלה בתוך עשרים וארבעה חדש - הרי זו לא תתארס ולא תינשא עד עשרים וארבעה חדש, דברי רבי מאיר	תנו רבנן: [רבי מאיר]												◊
מתיר בשמונה עשר חדש.	רבי יהודה:												◊
הן הן דברי בית שמאי הן הן דברי בית הלל	רבי נתן בר יוסף:												◊
עשרים וארבעה חדש	שבית שמאי אומרים:												◊
שמונה עשר חדש.	בית הלל אומרים:												◊
אני אכריע, לדברי האומר עשרים וארבעה חדש - מותרת לינשא בעשרים ואחד חדש, לדברי האומר בשמונה עשר חדש - מותרת להנשא בחמשה עשר חדש, לפי שאין החלב נעקר אלא לאחר שלשה חדשים.	רבן שמעון בן גמליאל:												◊
הלכה כרבי יהודה.	עולא:												◊
לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר חמשה עשר חדש.	ואמר מר עוקבא:												◊
אריסיה דאביי אתא לקמיה דאביי, אמר ליה: מהו ליארס בחמשה עשר חדש?													◊
חדא, דר"מ ורבי יהודה - הלכה כרבי יהודה, ועוד, בית שמאי ובית הלל - הלכה כבית הלל, ואמר עולא: הלכה כרבי יהודה, ואמר מר עוקבא: לי התיר רבי חנינא לשאת לאחר חמשה עשר חדש, כל שכן דאת ליארס.	אמר ליה: [אביי]												◊
כי אתא לקמיה דרב יוסף													◊
צריכה להמתין עשרים וארבעה חדש, חוץ מיום שנולד בו וחוץ מיום שנתארסה בו	א"ל [רב יוסף], רב ושמואל דאמרי תרויהו:												◊
רהט בתריה תלתא פרסי, ואמרי לה פרסא בחלא, ולא אדרכיה.													◊
האי מילתא דאמור רבנן: אפילו ביעתא בכותחא לא לישרי איניש במקום רביה, לא משום דמיהזו כאפקירותא, אלא משום דלא מסתייעא מילתא למימרא, דהא אנא הוה גמירנא ליה להא דרב ושמואל, אפ"ל הכי לא מסתייעא לי מילתא למימר.	אביי:												◊
נתנה בנה למינקת, או גמלתו, או מת - מותרת לינשא מיד.	ת"ר:												◊
רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע סבור למיעבד עובדא כי הא מתניתא	[רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]												◊
אמרה להו היא סכתא: בדידי הוה עובדא ואסר לי רב נחמן.	[רב נחמן]												◊
איני? והא רב נחמן שרא להו לבי ריש גלותא													◊
שאני בי ריש גלותא, דלא הדר בהו.													◊
ואתון לא תסברו מהא דתניא:	אמר להו רב פפי:												◊
הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה, או שהיה לה כעס בבית בעלה, או שהיה בעלה חבוש בבית האסורין, או שהלך בעלה למדינת הים, או שהיה בעלה זקן או חולה, או שהיתה עקרה וקנה, איילונית וקטנה, והמפלת אחר מיתת בעלה, ושאינה ראויה לילד - כולן צריכות להמתין שלשה חדשים, דברי ר"מ	[תניא - רבי מאיר]												◊
מתיר ליארס ולינשא מיד	רבי יוסי:												◊
הלכה כרבי מאיר בגזירותין	ואמר רב נחמן אמר שמואל:												◊
לאו אדעתין.	אמרי ליה: [רב פפא ורב הונא בריה דרב יהושע]												◊

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement ◌ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
והלכתא: מת - מותר, גמלתו - אסור.													◊
אפילו מת נמי אסור, דלמא קטלה ליה ואולא ומינסבא.	מר בר רב אשי:												◊
הוה עובדא והנקתיה.													◊
ולא היא, ההיא שוטה הואי, דלא עבדי נשי דחנקן בנייהו.													◊
הרי שנתנו לה בן להניק - הרי זו לא תניק עמו לא בנה ולא בן חברתה, פסקה קימעא אוכלת הרבה, לא תאכל עמו דברים הרעים לחלב.	תנו רבנן:												◊
השתא בנה אמרת לא, בן חברתה מיבעיא?													◊
מהו דתימא, בנה הוא דחיים עליוהי ממציא ליה טפי, אבל בן חברתה, אי לאו דהוה לה מותר לא הוה ממציא ליה, קא משמע לן.													◊
פסקה קימעא אוכלת הרבה.													◊
מהיכא?													◊
משלה.	רב ששת:												◊
לא תאכל עמו דברים הרעים.													◊
מאי נינהו?													◊
כגון כשות וחזיו, ודגים קטנים ואדמה.	רב כהנא:												◊
אפילו קרא וחבושא.	אביי:												◊
אפילו קרא וכופרא.	רב פפא:												◊
אפי' כמכא והרסנא.	רב אשי:												◊
מינייהו פסקי חלבא, מינייהו עכרי חלבא.													◊
דמשמשא בי ריחויא - הווי לה בני נכפי													◊
דמשמשא על ארעא - הווי לה בני שמוטי													◊
דדרכא על רמא דחמרא - הווי לה בני גירדני,													◊
דאכלה חרדלא - הווי לה בני זלולני													◊
דאכלה תחלי - הווי לה בני דולפני													◊
דאכלה מניני - הווי לה בני מציצי עינא,													◊
דאכלה גרגושתא - הווי לה בני מכוערי													◊
דשתיא שיכרא - הווי לה בני אוכמי													◊
דאכלה בישרא ושתיא חמרא - הווי לה בני בריי													◊
דאכלה ביעי - הווי לה בני עינני													◊
דאכלה כוורי - הווי לה בני חינני													◊
דאכלה כרפסא - הווי לה בני זיותני													◊
דאכלה כוסברתא - הווי לה בני בישרני													◊

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
דאכלה אתרוגא - הוּוּ לַהּ בְּנֵי רִיחָנִי.												◊
ברתיה דשבור מלכא אכלה בה אמה אתרוגא, והוּוּ מַסְקִי לַהּ לְקַמְיָה אַבוּהּ בְּרִישׁ רִיחָנִי.												○
היא אומרת להניק והוא אומר שלא להניק - שומעין לה, צערא דידה הוא הוא אומר להניק והיא אומרת שלא להניק, מהו? כל היכא דלאו אורחה שומעין לה, היא אורחה והוא לאו אורחה, מאי? בתר דידיה אזלינן, או בתר דידיה אזלינן?	רב הונא, בדק לן רב הונא בר חיננא:											◊
ופשיטנא ליה מהא:												!
עולה עמו ואינה יורדת עמו.	[תניא]											◊
מאי קראה? (בראשית כ') והיא בעולת בעל, בעלייתו של בעל ולא בירידתו של בעל.	רב הונא:											◊
מהכא: (בראשית ג') כי היא היתה אם כל חי, לחיים ניתנה ולא לצער ניתנה.	רבי אלעזר:											◊
הכניסה לו שפחה וכו'.												◊
הא שארא עבדא												◊
ותימא ליה: עיילית לך איתתא בחריקא?												⚡
משום דאמר לה: הא טרחה לדידי ולדידה, קמי דיך מאן טרח?												!
שתים - אינה מבשלת ואינה מניקה וכו'.												◊
הא שארא עבדא												■
ותימא ליה: עיילית לך איתתא אחריתי דטרחה לדידי ולדידה, וחדא לדיך ולדידה												⚡
משום דאמר לה: קמי אורחי ופרחי מאן טרח?												!
שלש - אינה מצעת המטה.												◊
הא שארא עבדא												■
ותימא ליה: עיילית לך אחריתי לאורחי ופרחי?												⚡
משום דאמר לה: נפיש בני ביתא, נפיש אורחי ופרחי.												!
אי הכי, אפ"ל ארבע נמן												⚡
ארבע כיון דנפישו להו מסייען אהדדי.												!
לא הכניסה לו ממש, אלא כיון שראויה להכניס אע"פ שלא הכניסה.	ר' חנא ואיתימא ר' שמואל בר נחמני:											◊
אחד שהכניסה לו, ואחד שצמצמה לו משלה.	תנא:											◊
ארבע - יושבת בקתדרא.												◊
אע"פ שאמרו יושבת בקתדרא, אבל מוגת לו כוס, ומצעת לו את המטה, ומרחצת לו פניו ורגליו.	רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא:											◊
כל מלאכות שהאשה עושה לבעלה - נדה עושה לבעלה, חוץ ממזיגת הכוס, והצעת המטה, והרחצת פניו ידיו ורגליו.	רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא:											◊
הצעת המטה, אמר רבא: לא אמרן אלא בפניו, אבל שלא בפניו לית לן בה.	[רבא]											◊
ומזיגת הכוס.												◊
שמואל, מחלפא ליה דביתהו בידא דשמאלא.	[שמואל]											○

מקרא-key:	מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer! ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
------------------	--	--

כתובות-אף על פי	מאן דאמר
מירא	

אבוי, מנחא ליה אפומא דכובא.	[אבוי]		o	o						סא.		
רבא, אבי סדיא.	[רבא]		o	o						סא.		
רב פפא, אשרשיפא.	[רב פפא]		o	o						סא.		
הכל משהין בפני השמש, חוץ מבשר ויין.	ואמר רב יצחק בר חנניא אמר רב הונא:								■	o	סא.	
בשר שמן ויין ישן.	רב חסדא:								■	o	סא.	
בשר שמן - כל השנה כולה, יין ישן - בתקופת תמוז.	רבא:								■	o	סא.	
הוה קאימנא קמיה דמר שמואל, ואייתו ליה תבשילא דארדי, ואי לאו דיהב לי איסתכני.	רב ענן בר תחליפא:								o	o	סא.	
הוה קאימנא קמיה דרב כהנא, ואייתו ליה גרגלידי דליפתא בחלא, ואי לאו דיהב לי איסתכני.	רב אשי:								o	o	סא.	
אפילו תמרתא דהנוניתא	רב פפא:								■	o	סא.	
כללא דמילתא, כל דאית ליה ריחא ואית ליה קיוהא.									■	o	סא.	
אבוח בר איהי ומנימין בר איהי, חד ספי מכל מינא ומינא וחד ספי מחד מינא, מר משתעי אליהו בהדיה, ומר לא משתעי אליהו בהדיה.	[אבוח בר איהי ומנימין בר איהי]								o	o	סא.	
הנהו תרתין חסדי, ואמרי לה רב מרי ורב פנחס בני רב חסדא, מר קדים ספי ומר מאחר ספי, דקדים ספי - אליהו משתעי בהדיה, דמאחר ספי - לא משתעי אליהו בהדיה.	[הנהו תרתין חסדי, ואמרי לה רב מרי ורב פנחס בני רב חסדא, מר קדים ספי ומר מאחר ספי, דקדים ספי - אליהו משתעי בהדיה, דמאחר ספי - לא משתעי אליהו בהדיה.]								o	o	סא.	
אמימר ומר זוטרא ורב אשי הוה קא יתבי אפיתחא דבי אזגור מלכא, חליף ואזיל אטורנגא דמלכא, חזויה רב אשי למר זוטרא - דחזור אפיה, שקל באצבעתיה אנח ליה בפומיה	[רב אשי]								o	o	סא.	
א"ל: אפסדת לסעודתא דמלכא.									o		סא.	
אמרו ליה: אמאי תיעביד הכי?									o		סא.	
מאן דעביד הכי, פסיל למאכל דמלכא.	אמר להו: [רב אשי]								o		סא.	
אמרו ליה: אמאי?									o		סא.	
דבר אחר חזאי ביה.	אמר להו: [רב אשי]								o	o	סא.	
בדקו ולא אשכחו									o		סא.	
שקל אצבעתיה אנח עליה, אמר להו: הכא מי בדקיתו? בדקו אשכחו.	[רב אשי]								o	o	סא.	
מ"ט סמכת אניסא?	אמרו ליה רבנן:	⌘								o	סא.	
חזאי רוח צרעת דקא פרחה עילויה.	אמר להו: [רב אשי]								!	o	סא.	
ההוא רומאה דאמר לה להיא איתתא: מינסבת לי?										o	סא.	
אמרה ליה: לא.									o		סא.	
אזיל אייתי רימני, פלי ואכל קמה, כל מיא דצערי לה בלעתיה, ולא הב לה, עד דזג לה.									o		סא.	
לסוף אמר לה: אי מסינא לך מינסבת לי?									o		סא.	
אמרה ליה: אין.									o		סא.	
אזיל אייתי רימני, פלי ואכל קמה, אמר לה: כל מיא דצערי לך תוף שדאי, תוף שדאי, עד דנפקא מינה כי הרצא ירקא ואתסיאת.									o	o	סא.	
ועושה בצמר.										■	סא.	
בצמר אין, בפשתים לא										■	o	סא.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-■</p>
---	---

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ														
מתני' מני?											^	סא:				
ר' יהודה היא											!	סא:				
אינו כופה לא לעמוד לפני אביו, ולא לעמוד לפני בנו, ולא ליתן תבן לפני כופה ליתן תבן לפני בקרו	דתניא: [ת"ק]									◆	■	!	◇	סא:		
אף אינו כופה לעשות בפשתן, מפני שפשתן מסריח את הפה ומשרבט את השפתים.	רבי יהודה:									◆	■	!	◇	סא:		
והני מילי בכיתנא רומאה.											■		◇	סא:		
אפילו הכניסה לו מאה שפחות.	רבי אליעזר:											■	◇	סא:		
הלכה כרבי אליעזר.	רב מלכיו אמר רב אדא בר אהבה:											■	◇	סא:		
שפוד, שפחות, וגומות - רב מלכיו בלורית, אפר מקלה, וגבינה - רב מלכיא.	רבי חנינא בריה דרב איקא:											■	◇	סא:		
מתניתין ומתניתא רב מלכיא, שמעתתא רב מלכיו, וסימנך: מתניתא מלכתא.	רב פפא:											■	◇	סא:		
מאי בינייהו?												^		סא:		
איכא בינייהו שפחות.												!	◇	סא:		
רשב"ג אומר וכו'.												■	◇	סא:		
היינו תנא קמא												?		סא:		
איכא בינייהו, דמיטלא בגורייתא קיטנייתא ונדרשיר.												!	◇	סא:		
המדיר את אשתו מתשמיש המטה, ב"ש אומרים: שתי שבתות	[בית שמאי]											◆	■	סא:		
שבת אחת.	בית הלל:											◆	■	סא:		
התלמידים יוצאין לתלמוד תורה שלא ברשות שלשים יום, הפועלים - שבת אחת.												■		סא:		
העונה האמורה בתורה, הטיילין - בכל יום, הפועלים - שתיים בשבת, החמרים - אחת בשבת, הגמלים - אחת לשלשים יום, הספנים - אחת לששה חדשים, דברי רבי אליעזר.												■		סא:		
מ"ט דב"ש?												^		סא:		
גמרי מיולדת נקבה.	[בית שמאי]											!	◇	סא:		
ובית הלל?												^		סא:		
גמרי מיולדת זכר.	[בית הלל]											!	◇	סא:		
וב"ה נמי נגמרו מיולדת נקבה.												?		סא:		
אי מיולדת גמרי לה הכי נמי, אלא ב"ה מנדה גמרי לה.												!	◇	סא:		
במאי קמיפלגי?												^		סא:		
מידי דשכיח ממדי דשכיח	מר סבר: [בית הלל]											◆	■	!	◇	סא:
מידי דהוא גרים לה ממדי דהוא גרים לה.	ומר סבר: [בית שמאי]											◆	■	!	◇	סא:
מחלוקת - במפרש, אבל בסתם - דברי הכל יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:											◆	■	◇	סא:	
אפי' בסתם נמי, ימתין שמא ימצא פתח לנדרו.	שמואל:											◆	■	◇	סא:	
הא פליגי בה חדא זימנא												?		סא:		

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המדיר את אשתו מליהנות לו, עד שלשים יום - יעמיד פרנס, יותר מכאן - יוציא ויתן כתובה	דתנן:											⚡	◇
לא שנו אלא במפרש, אבל בסתם - יוציא לאלתר ויתן כתובה	רב:											◆	◇
אפי' בסתם נמי, ימתין שמה ימצא פתח לנדרן	שמואל:											◆	◇
צריכא, דאי איתמר בהא, בהא קאמר רב משום דלא אפשר בפרנס, אבל בההיא דאפשר בפרנס - אימא מודי ליה לשמואל ואי איתמר בההיא, בהך קאמר שמואל, אבל בהא - אימא מודי ליה לרב, צריכא.													!
התלמידים יוצאין לתלמוד וכו'.													■
ברשות כמה?													^
כמה דבעי.													!
אורחא דמילתא כמה?													^
חדש כאן וחדש בבית, שנאמר: (דברי הימים א' כ"ז) לכל דבר המחלקות הבאה והיוצאת חדש בחדש לכל חדשי השנה	רב:												◆ !
חדש כאן ושנים בביתו, שנאמר: (מלכים א' ה') חדש יהיו בלבנון שנים חדשים בביתו.	רבי יוחנן:												◆ !
ורב נמי מ"ט לא אמר מההיא?													⚡
שאני בנין בית המקדש, דאפשר ע"י אחרים.	[רב]												!
ור' יוחנן מ"ט לא אמר מההיא?													⚡
שאני התם, דאית ליה הרווחה.	[רבי יוחנן]												!
אנחה שוברת חצי גופו של אדם, שנאמר: (יחזקאל כ"א) ואתה בן אדם האנח בשברון מתנים ובמרירות תאנח	רב:												◆ ■
אף כל גופו של אדם, שנאמר: (יחזקאל כ"א) והיה כי יאמרו אליך על מה אתה נאנח ואמרת אל שמועה כי באה ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח וכל ברכים תלכנה מים.	רבי יוחנן:												◆ ■
ורבי יוחנן נמי הכתיב: בשברון מתנים													⚡
ההיא, דכי מתחלא ממתנים מתחלא.	[רבי יוחנן]												!
ורב נמי הכתיב: ונמס כל לב ורפו כל ידים וכהתה כל רוח													⚡
שאני שמועה דבית המקדש, דתקיפא טובא.	[רב]												!
ההוא ישראל ועובד כוכבים דהוו קאזוי באורחא בהדי הדדי, לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדי ישראל, אדכריה חורבן בית המקדש נגיד ואיתנח, ואפ"ה לא אימצי עובד כוכבים לסגויי בהדיה. א"ל: לאו אמריתו אנחה שוברת חצי גופו של אדם?													○
א"ל: ה"מ מילתא חדתי, אבל הא דשנן בה לא, דאמרי אינשי: דמלפי תכלי לא בהתה.													○
הטיילין - בכל יום.													■
מאי טיילין?													^
בני פירקי.	רבא:												!
מאן דכתיב בהו: (תהלים קכ"ז) שוא לכם משכימי קום מאחרי שבת אוכלי לחם העצבים כן יתן לידידו שנא	א"ל אביי:												⚡
אלו נשותיהן של ת"ח שמנדדות שינה מעיניהם בעוה"ז ובאות לחיי העוה"ב	ואמר רב יצחק:												⚡
ואת אמרת: בני פירקי													⚡
כדרב	אלא אמר אביי:												!

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p> <p>■ מימרא-statement ‡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p> <p>■ מקרא-key:</p>

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מִמְרָא	מִמְרָא											
כגון רב שמואל בר שילת, דאכיל מדידה ושתי מדידה, וגני בטולא דאפדניה, ולא חליף פריסתקא דמלכא אבביה.	דאמר רב:								◊	!		סב.
כגון מפנקי דמערבא.	כי אתא רבין אמר:								◊	!		סב.
ר' אבהו הוה קאי בי באני, הוו סמכי ליה תרי עבדי, איפחית בי באני מתותיה, איתרמי לי עמודא סליק ואסקינהו.	[רבי אבהו]									○		סב.
ר' יוחנן הוה קסליק בדרגא, הוו סמכי ליה רב אמי ורב אסי, איפחיתא דרגא תותיה, סליק ואסקינהו.	[רבי יוחנן]									○		סב.
וכי מאחר דהכי, למה ליה למיסמכיה?	אמרי ליה רבנן:									‡ ○		סב.
א"כ, מה אניח לעת זקנה?	אמר להו: [רבי יוחנן]									○	!	סב.
והפועלים - שטים בשבת.												סב. <
הפועלים - אחת בשבת	והתניא:									‡ ○		סב.
לא קשיא: כאן בעושיין מלאכה בעירן, כאן בעושיין מלאכה בעיר אחרת.	רבי יוסי ברבי חנינא:									!	◊	סב.
הפועלים - שטים בשבת, במה דברים אמורים - בעושיין מלאכה בעירן, אבל בעושיין מלאכה בעיר אחרת - אחת בשבת.	תניא נמי הכי:									■		סב.
החמרים - אחת בשבת.												סב. <
איכפל תנא לאשמועינן טייל ופועל?	רבה בר רב חנן לאביי:									‡ ○		סב.
לא, אכולהו.	אמר ליה: [אביי]									!	◊	סב.
והא ששה חדשים קאמר										‡		סב:
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	[אביי]									!	◊	סב:
חמר ונעשה גמל, מאי?	רבה בר רב חנן לאביי:									^	◊	סב:
רוצה אשה בקב ותיפלות מעשרה קבין ופרישות.	אמר ליה: [אביי]									!	◊	סב:
הספנים - אחת לששה חדשים, דברי ר' אליעזר.	[רבי אליעזר]									■		סב. <
הלכה כר"א.	רב ברונא אמר רב:									■	◊	סב:
זו דברי ר' אליעזר, אבל חכמים אומרים: התלמידים יוצאין לת"ב וג' שנים שלא ברשות.	רב אדא בר אהבה אמר רב:									■	◊	סב:
סמכו רבנן אדרב אדא בר אהבה ועבדי עובדא בנפשייהו.	רבא:									■	◊	סב:
כי הא דרב רחומי הוה שכיח קמיה דרבא במחוזא, הוה רגיל דהוה אתי לביתיה כל מעלי יומא דכיפורי. יומא חד משכתייה שמעתא, הוה מסכיא דביתהו השתא אתי השתא אתי, לא אתא, חלש דעתה אחית דמעתא מעינה, הוה יתיב באיגרא, אפחית איגרא מתותיה ונח נפשיה.										○	◊	סב:
עונה של תלמידי חכמים אימת?										^	◊	סב:
מע"ש לע"ש.										!	◊	סב:
(תהלים א') אשר פרוי יתן בעתו - אמר רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן: זה המשמש משתו מע"ש לע"ש.	[רב יהודה, ואיתימא רב הונא, ואיתימא רב נחמן]									■		סב:
יהודה בריה דר' חייא חתניה דר' ינאי הוה, אויל ויתביב בבי רב, וכל בר שמשו הוה אתי לביתיה, וכי הוה אתי הוה קא חזי קמיה עמודא דנורא. יומא חד משכתייה שמעתא, כיון דלא חזי ההוא סימנא, אמר להו רבי ינאי: כפו משתו, שאילמלי יהודה קיים לא ביטל עונתו. הואי (קהלת י') כשגגה שיוצא מלפני השליט ונח במשגב.	[יהודה בריה דר' חייא חתניה דר' ינאי]									○	◊	סב:
רבי איעסק ליה לבריה בי רבי חייא, כי מטא למיכתב כתובה נח נפשה דרביה. אמר רבי: ח"ו פסולא איכא? יתיבו ועיינו במשפחות, רבי אתי משפטיה בן אביטל, ורבי חייא אתי משמעו אחי דוד.	[רבי]									○		סב:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אף על פי		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ									
מימרא	מאן דאמר										
אזיל איעסק ליה לבריה בי ר' יוסי בן זימרא, פסקו ליה תרתי סרי שנין למיזל בבי רב. אחלפיה קמיה, אמר להו: ניהוו שית שנין. אחלפיה קמיה, אמר להו: איכניס והדר איזיל. הוה קא מכסיף מאבוה א"ל: בני, דעת קונך יש בך, מעיקרא כתיב: (שמות ט"ו) תביאמו ותטעמו, ולבסוף כתיב: (שמות כ"ה) ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם.	[רבי]									○	◇
אזיל יתיב תרתי סרי שני בבי רב. עד דאתא איעקרא דביתהו.										○	
אמר רבי: היכי נעביד? נגרשה, יאמרו ענייה זו לשוא שימרה נינסיב איתתא אחריני, יאמרו זו אשתו וזו זונתך בעי עלה רחמי ואיטסיאת.	[רבי]									○	◇
רבי חנניה בן חכינאי הוה קאזיל לבי רב בשליה הלוליה דר"ש בן יוחאי, א"ל: איעכב לי עד דאתי בהדך, לא איעכבא ליה. אזל יתיב תרי סרי שני בבי רב.	[רבי חנניה בן חכינאי]									○	◇
עד דאתי אישתנו שבילי דמתא ולא ידע למיזל לביתיה. אזל יתיב אגודא דנהרא, שמע לההיא רבייתא דהוו קרו לה: בת חכינאי, בת חכינאי, מלי קולתך ותא ניזיל. אמר: ש"מ, האי רבייתא דידן, אזל בתרה. הוה יתיבא דביתהו קא נהלה קמחא, דל עינה חזיתיה, סוי לבה פרח רוחה. אמר לפניו: רבש"ע, ענייה זו זה שכרה? בעא רחמי עלה וחזיה.										○	◇
רבי חמא בר ביסא אזיל יתיב תרי סרי שני בבי מדרשא.										○	◇
כי אתא, אמר: לא איעביד כדעביד בן חכינאי, עייל יתיב במדרשא, שלח לביתיה. אתא ר' אושעיא בריה יתיב קמיה, הוה קא משאל ליה שמעתא, הוא דקא מתחדדי שמעתיה, חלש דעתיה, אמר: אי הואי הכא הוה לי זרע כי האי. על לביתיה, על בריה, קם קמיה. הוא סבר, למשאליה שמעתתא קא בעי, אמרה ליה דביתהו: מי איכא אבא דקאים מקמי ברא?	[רבי חמא בר ביסא]									○	◇
קרי עליה רמי בר חמא: (קהלת ד') החוט המשולש לא במהרה ינתק - זה ר' אושעיא בנו של רבי חמא בר ביסא.										○	◇
ר"ע רעיא דבן כלבא שבוע הוה, חזיתיה ברתייה דהוה צניע ומעלי, אמרה ליה: אי מקדשנא לך אזלת לבי רב? אמר לה: אין. איקדשא ליה בצניעה ושדרתייה. שמע אבוה אפקה מביתיה, אדרה הנאה מנכסיה. אזיל יתיב תרי סרי שני בבי רב.	[רבי עקיבא]									○	◇
כי אתא, אייתי בהדיה תרי סרי אלפי תלמידי. שמעיה לההוא סבא דקאמר לה: עד כמה קא מדברת אלמנות חיים? אמרה ליה: אי לדידי ציית, יתיב תרי סרי שני אחריני.										○	◇
אמר: ברשות קא עבידנא, הדר אזיל ויתיב תרי סרי שני אחריני בבי רב.										○	
כי אתא, אייתי בהדיה עשרין וארבעה אלפי תלמידי. שמעה דביתהו הות קא נפקא לאפיה, אמרו לה שיבבתא: שאילי מאני לבוש ואיכסאי, אמרה להו: (משלי י"ב) יודע צדיק נפש בהמתו. כי מטיא לגביה, נפלה על אפה קא מנשקא ליה לכרעיה, הוו קא מדחפי לה שמעיה, אמר להו: שבקוה, שלי ושלכם שלה הוה.										○	◇
שמע אבוה דאתא גברא רבה למתא, אמר: איזיל לגביה, אפשר דמפר נדראי. אתא לגביה, א"ל: אדעתא דגברא רבה מי נדרת? א"ל: אפילו פרק אחד ואפי' הלכה אחת. אמר ליה: אנא הוה, נפל על אפיה ונשקיה על כרעיה, ויהיב ליה פלגא ממוניה.										○	◇
ברתיה דר"ע עבדא ליה לבן עזאי הכי.										○	◇
והיינו דאמרי אינשי: רחילא בתר רחילא אולא, כעובדי אמה כך עובדי ברתא.										○	◇
רב יוסף בריה דרבא שדריה אבוהי לבי רב לקמיה דרב יוסף, פסקו ליה שית שני. כי הוה תלת שני מטא מעלי יומא דכפורי, אמר: איזיל ואיחזינהו לאינשי ביתי. שמע אבוהי, שקל מנא ונפק לאפיה, אמר ליה: זונתך נזכרת? איכא דאמרי, אמר ליה: יונתך נזכרת? איטרוד, לא מר איפסיק ולא מר איפסיק.	[רבא]									○	◇
המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרין בשבת	[ת"ק]									◆	■
שבעה טרפעיקין.	רבי יהודה:									◆	■
עד מתי הוא פוחת? עד כנגד כתובתה	[ת"ק]									◆	■
לעולם הוא פוחת והולך, עד שאם תפול לה ירושה ממקום אחר גובה הימנה.	רבי יוסי:									◆	■
וכן המורד על אשתו - מוסיפין על כתובתה שלשה דינרין בשבת	[ת"ק]									◆	■
שלשה טרפעיקין.	רבי יהודה:									◆	■
מורדת ממאי?										^	
מתשימי המטה	רב הונא:									◆	!

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות אף על פי	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ממלאכה.	רבי יוסי ברבי חנינא:											סג.
וכן המורד על אשתו	תנן:											סג.
בשלמא למ"ד מתשמיש - לחיי, אלא למאן דאמר ממלאכה - מי משועבד לה?												סג.
אין, באומר איני זן ואיני מפרנס.												סג.
האומר איני זן ואיני מפרנס - יוציא ויתן כתובה	והאמר רב:											סג.
ולאו לאמלוכי ביה בעי?												סג.
אחת לי ארוסה ונשואה, ואפ"ל נדה, ואפילו חולה, ואפ"ל שומרת יבם	מיתבי:											סג.
בשלמא למאן דאמר מתשמיש, אלא למאן דאמר ממלאכה, חולה בת מלאכה היא?												סג.
אלא, מתשמיש - כולי עלמא לא פליגי דהויא מורדת, כי פליגי - ממלאכה												סג:
ממלאכה לא הויא מורדת	מר סבר: [רב הונא]											סג:
ממלאכה נמי הויא מורדת.	ומר סבר: [רבי יוסי ברבי חנינא]											סג:
המורדת על בעלה - פוחתין לה מכתובתה שבעה דינרים בשבת	גופא: [ת"ק]											סג:
שבעה טרפיקין.	רבי יהודה:											סג:
רבותינו חזרו ונמנו, שיהו מכריזין עליה ארבע שבתות זו אחר זו, ושולחין לה ב"ד: הוי יודעת, שאפ"ל כתובתיך מאה מנה הפסדת. אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפ"ל חולה, ואפ"ל שומרת יבם.	[רבותינו]											סג:
נדה בת תשמיש היא?	ר' חייא בר יוסף לשמואל:											סג:
אינו דומה מי שיש לו פת בסלו למי שאין לו פת בסלו.	אמר ליה: [שמואל]											סג:
אין מכריזין עליה אלא בבתי - כנסיות ובבתי מדרשות.	רמי בר חמא:											סג:
דיקא נמי, דקתני: ארבע שבתות זו אחר זו, ש"מ.	רבא:											סג:
פעמים שולחין לה מבית דין, אחת קודם הכרזה ואחת לאחר הכרזה.	רמי בר חמא:											סג:
הלכה כרבותינו.	דרש רב נחמן בר רב חסדא:											סג:
האי בורכא	רבא:											סג:
מאי בורכתיה? אנה אמריתה ניהליה, ומשמיה דגברא רבה אמריתה ניהליה, ומנו? רבי יוסי בר' חנינא.	אמר ליה רב נחמן בר יצחק:											סג:
ואיהו כמאן סבר?												סג:
הלכה: נמלכין בה	כי הא דאתמר רבא אמר רב ששת:											סג:
הלכה: אין נמלכין בה.	רב הונא בר יהודה אמר רב ששת:											סג:
היכי דמיא מורדת?												סג:
דאמרה בעינא ליה ומצערנא ליה, אבל אמרה מאיס עלי - לא כייפינן לה.	אמיר:											סג:
כייפינן לה.	מר זוטרא:											סג:
הוה עובדא ואכפה מר זוטרא, ונפק מיניה רבי חנינא מסורא.												סג:
ולא היא, התם סייעתא דשמיא הוה.												סג:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מירא	מאן דאמר											
כלתיה דרב זביד אימרא, הוה תפיסא חד שירא												◊
מרדה - הפסידה בלאותיה קיימין.	יתבי אמיר ומר זוטרא ורב אשי ויתבי רב גמרא גבייהו, יתבי וקאמרי:											◊
משום דרב זביד גברא רבה מחניפיתו ליה?	אמר להו רב גמרא:											⚡
מיבעיא בעי רבא ולא פשיט.	והאמר רב כהנא:											⚡
מרדה - לא הפסידה בלאותיה קיימין.	איכא דאמרי, יתבי וקאמרי:											■
משום דרב זביד גברא רבה הוא אפכיתו ליה לדינא עילויה?	אמר להו רב גמרא:											⚡
מיבעיא בעי לה רבא ולא פשיט.	האמר רב כהנא:											⚡
השתא דלא אתמר לא הכי ולא הכי, תפסה - לא מפקינן מינה, לא תפסה - לא יהינן לה												◊
ומשהינן לה תריסר ירחי שתא אגיטא, ובהנך תריסר ירחי שתא לית לה מזוני מבעל.												◊
כותבין אגרת מרד על ארוסה, ואין כותבין אגרת מרד על שומרת יבם.	רב טובי בר קיסנא אמר שמואל:											■
אחת לי ארוסה ונשואה, אפילו נדה, אפילו חולה, ואפילו שומרת יבם	מיתבי:											⚡
לא קשיא: כאן שתבע הוא, כאן שתבעה היא												!
תבע הוא - נוקקין לו, תבעה היא - אין נוקקין לה.	דאמר רב תחליפא בר אבימי אמר שמואל:											!
במאי אוקימתא להא דשמואל? בשתבעה היא, האי כותבין אגרת מרד על ארוסה, לארוסה מיבעי ליה												⚡
הא לא קשיא, תני: לארוסה.												!
מאי שנא שומרת יבם דלא? דאמרינן לה זיל לא מפקדת, ארוסה נמי, נימא לה זיל לא מפקדת.												⚡
אלא בבאה מחמת טענה, דאמרה בעינא חוטרא לידא ומרה לקבורה												!
ה"נ שומרת יבם בבאה מחמת טענה												⚡
אלא אידי ואידי שתבע הוא, ולא קשיא: כאן לחלוץ, וכאן לייבם												!
תבע לחלוץ - נוקקין לו, תבע לייבם - אין נוקקין לו.	דאמר ר' פדת אמר ר' יוחנן:											!
מאי שנא לייבם דלא? דאמרינן ליה, זיל ונסיב איתתא אחריתי, לחלוץ נמי, נימא ליה זיל ונסיב איתתא אחרית?												⚡
אלא דאמר כיון דאגיטא בי לא קא יהבו לי אחריתי												!
הכא נמי כיון דאגיטא בי לא קא יהבו לי אחריתי												⚡
אלא אידי ואידי שתבע לייבם, ולא קשיא: כאן כמשנה ראשונה, כאן כמשנה אחרונה,												!
מצות יבום קודמת למצות חליצה בראשונה שהיו מתכוונין לשום מצוה, עכשיו שאין מתכוונין לשום מצוה, אמרו: מצות חליצה קודמת למצות יבום.	דתנן:											!
עד מתי הוא פוחת וכו'.												■
מאי טרפעיין?												^
אסתירא.	רב ששת:											!
וכמה אסתירא?												^

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
פלגא דווא.										!	◊	70
שלשה טרפעיקין שהן תשע מעין, מעה וחצי לכל יום.	תניא נמי הכי, ר' יהודה:									■		70
מאי שנא איהו דיהבינן ליה דשבת, ומאי שנא איהו דלא יהבינן לה דשבת?	רבי חייה בר יוסף לשמואל:										⚡	70
איהו דמיפחת קא פחית - לא מיהו כשכר שבת, איהו דאוספי קא מוספא - מיהו כשכר שבת.	[שמואל]									!	◊	70
מה בין מורד למורדת?	רבי חייה בר יוסף לשמואל:										⚡	70
צא ולמד משוק של זונות, מי שוכר את מי? דבר אחר: זה יצרו מבחון, וזו יצרה מבפנים.	אמר ליה: [שמואל]										!	70
המשרה את אשתו על ידי שלישי - לא יפחות לה משני קבין חטין או מארבעה קבין שעורין.	[ת"ק]										◆	70
לא פסק לה שעורין אלא ר' ישמעאל, שהיה סמוך לאדום.	רבי יוסי:										◆	70
ונותן לה חצי קב קיטנית וחצי לוג שמן וקב גרוגרות או מנה דבילה, ואם אין לו - פוסק לעומתן פירות ממקום אחר											■	70
ונותן לה מטה מפץ ומחצלת, ונותן לה כפה לראשה וחגור למתניה, ומנעלים ממועד למועד, וכלים של חמשים זוז משנה לשנה.											■	70
ואין נותנין לה לא חדשים בימות החמה ולא שחקים בימות הגשמים, אלא נותן לה כלים של חמשים זוז בימות הגשמים, והיא מתכסה בבלאותיהן בימות החמה, והשחקים שלה.											■	70
נותן לה מעה כסף לצורכה. ואוכלת עמו מלילי שבת לילי שבת.											■	70
ואם אין נותן לה מעה כסף לצורכה - מעשה ידיה שלה.											■	70
ומה היא עושה לו? משקל חמש סלעים שתי ביהודה שהן עשר סלעים בגליל, או משקל עשר סלעים ערב ביהודה שהן עשרים סלעים בגליל.											■	70
ואם היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה.											■	70
במה דברים אמורים - בעני שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו.											■	70
מני מתניתין? לא רבי יוחנן בן ברוקא, ולא ר"ש											⚡	70
וכמה שיעורו? מזון שתי סעודות לכל אחד ואחד, מזונו לחול ולא לשבת, דברי ר"מ	דתנן: [רבי מאיר]										◆	70
לשבת ולא לחול	רבי יהודה:										◆	70
וזה וזה מתכוונין להקל											■	70
ככר הלקוח בפונדיון מארבע סאין לסלע	ר' יוחנן בן ברוקא:										◆	70
שתי ידות לככר משלש ככרות לקב, חציה לבית המנוגע, וחצי חציה לפסול את הגוייה, וחצי חצי חציה לקבל טומאת אוכלין	רבי שמעון:										◆	70
מני?											^	70
אי רבי יוחנן בן ברוקא											!	70
תמני הויין											⚡	70
ואי ר"ש											!	70
תמני סרי הויין											⚡	70
לעולם ר' יוחנן בן ברוקא											!	70
צא מהן שלישי לחנווני	וכדאמר רב חסדא:										■	70
הכא נמי אייתי תילתא שדי עלייהו.											!	70

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- key-מקרא:</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראיה-</p>
--	--

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אכתי תרתי סרי הויין												70:
אוכלת עמו לילי שבת.												70:
הניחא למאן דאמר אכילה ממש, אלא למאן דאמר אכילה - תשמיש, מאי איכא למימר?												70:
ועוד, תליסר הויין												70:
צא מהן מחצה לחנווני	אלא כדאמר רב חסדא:											70:
ה"נ אתיא פלגא ושדי עלייהו.												70:
קשיא דרב חסדא אדרב חסדא												70:
לא קשיא: הא באתרא דיהבי ציבי, הא באתרא דלא יהבי ציבי.												70:
אי הכי, שיתסרי הויין												70:
כמאן? כרבי חידקא												70:
ארבע סעודות חייב אדם לאכול בשבת?	דאמר: [רבי חידקא]											70:
אפילו תימא רבנן, דל חדא לארחי ופרחי.												70:
השתא דאתית להכי, אפילו תימא ר' שמעון, לרבנן - דל תלת לארחי ופרחי, לרבי חידקא - דל תרתי לארחי ופרחי.												70:
לא פסק שעורין וכו'.	רבי יוסי:											70:
אלא באדום הוא דאכלין שעורים, בכולי עלמא לא אכלי?												70:
ה"ק: לא פסק שעורים כפלים בחטין אלא רבי ישמעאל, שהיה סמוך לאדום, מפני ששעורין אדומיות רעות הן.												70:
ונותן לה חצי קב קיטנית.												70:
ואילו יין לא קתני												70:
מסייע ליה לר' אלעזר												70:
אין פוסקין יינות לאשה ואם תאמר: (הושע ב) אלכה אחרי מאהבי נותני לחמי ומימי צמרי ופשתי שמני ושקוי דברים שהאשה משתוקקת עליהן, ומאי ניהו? תכשיטין.	דאמר ר' אלעזר:											70:
מנין שאין פוסקין יינות לאשה? שנאמר: (שמואל א' א') ותקם חנה אחרי אכלה בשילה ואחרי שתה, שתה - ולא שתת.	דרש רבי יהודה איש כפר נביריא, ואמרי לה איש כפר נפור חיל:											70:
אלא מעתה, אכלה - ולא אכל												70:
הכי נמי אנן מדשני קרא בדבוריה קאמרינן, מכדי בגוה קא עסיק ואתי, מאי טעמא שני? ש"מ, שתה - ולא שתת.												70:
רגילה - נותנין לה	מיתיבי:											70:
רגילה שאני												70:
רגילה - נותנין לה כוס אחד, שאינה רגילה - נותנין לה שני כוסות.	דאמר רב חיננא בר כהנא אמר שמואל:											70:
מאי קאמר?												70:
הכי קאמר: רגילה בפני בעלה שני כוסות, שלא בפני בעלה - נותנין לה כוס אחד, אינה רגילה בפני בעלה אלא כוס אחד, שלא בפני בעלה - אין נותנין לה כל עיקר.	אביי:											70:
ואי בעית אימא: רגילה - נותנין לה לציקי קדירה												70:

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof</p>
--	--

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מעשה בכלתו של נקדימון בן גוריון, שפסקו לה חכמים סאתים יין לציקי קדרה מערב שבת לע"ש, אמרה להן: כך תפסקו לבנותיכם.	דא"ר אבהו א"ר יוחנן:											○
שומרת יבם היתה, ולא ענו אחריה אמן.	תנא:											■
כוס אחד יפה לאשה, שנים - ניוול הוא, שלשה - תובעת בפה, ארבעה - אפילו חמור תובעת בשוק ואינה מקפדת.	תנא:											○
לא שנו אלא שאין בעלה עמה, אבל בעלה עמה לית לן בה.	רבא:											○
והא חנה דבעלה עמה הוא?												⚡
אכסנאי שאני												○
מנין לאכסנאי שאסור בתשמיש המטה? שנאמר: (שמואל א' א') וישכימו בבקר וישתחוו לפני ה' וישבו ויבאו אל ביתם הרמתה וידע אלקנה את חנה אשתו ויזכרה ה', השתא אין, מעיקרא לא.	דאמר רב הונא:											■ !
חומא דביתו דאביי אתאי לקמיה דרבא, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, א"ל: ידענא ביה בנחמני דלא הוה שתי חמרא, אמרה ליה: חיי דמר, דהוי משקי ליה בשופרוזי כי האי.	[אביי]											○
בהדי דקא מחויא ליה איגלי דרעא, נפל נהורא בבי דינא. קם רבא על לביתיה, תבעה לבת רב חסדא.												○
אמרה ליה בת רב חסדא: מאן הוי האידינא בבי דינא?												○
אמר לה: חומא דביתו דאביי.												○
נפקא אבתרה, מחתא לה בקולפי דשידא עד דאפקה לה מכולי מחוזא, אמרה לה: קטלת ליך תלתא, ואתת למיקטל אחרינא?												○
דביתהו דרב יוסף בריה דרבא אתאי לקמיה דרב נחמיה בריה דרב יוסף, אמרה ליה: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, פסק לה, אמר לה: ידענא בהו בבני מחוזא דשתו חמרא.	[רב נחמיה בריה דרב יוסף]											○
דביתהו דרב יוסף בריה דרב מנשיא מדויל אתאי לקמיה דרב יוסף, א"ל: פסוק לי מזוני, פסק לה. פסוק לי חמרא, פסק לה. פסוק לי שיראי, אמר לה: שיראי למה? אמרה ליה: לך ולחברך ולחברוך.	[רב יוסף]											○
ונותן לה מטה ומפץ וכו'.												■
מפץ ומחצלת למה לה דיהב לה?												⚡
באתרא דנהיגי דמלו פוריא בחבלי, דמבגר לה.	רב פפא:											○ !
אין נותנין לה כר וכסת	ת"ר: [ת"ק]											◆ ■
נותנין לה כר וכסת.	משום ר' נתן אמרו:											◆ ■
היכי דמי?												^
אי דאורחה												!
מאי טעמא דת"ק?												⚡
ואי דלאו אורחה												!
מ"ט דרבי נתן?												⚡
לא צריכא, כגון דאורחיה ידידה ולאו אורחה ידידה												○ !
אמר לה: כי אזילנא שקילנא להו, וכי אתינא מייתנא להו בהדאי	תנא קמא סבר:											○ ! ■
אמרה ליה: זימנין דמיתרמי בין השמשות ולא מצית מייתי להו, ושקלת להו לדידי ומגנית לי על ארעא.	רבי נתן סבר:											○ ! ■
ונותן לה כפה.												■
האי תנא שליח ערטלאי ורמי מסאני	רב פפא לאביי:											⚡
תנא במקום הרים קאי, דלא סגיא בלא תלתא זוגי מסאני, ואגב אורחיה קא משמע לן דניתביניהו ניהלה במועד, כי היכי דניהוי לה שמחה בגוייהו.	אמר ליה: [אביי]											○ !

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכלים של חמשים זוז.												■
חמשים זוזי פשיטי.	אביי:											◇
ממאי?												⚡
במה דברים אמורים - בעני שבישראל, אבל במכובד הכל לפי כבודו	מדקתני:											◇
ואי ס"ד חמשים זוז ממש, עני חמשים זוז מנא ליה? אלא ש"מ, חמשים זוזי פשיטי.												!
ואין נותנין לה לא חדשים וכו'.												■
מותר מזונות לבעל, מותר בלאות לאשה.	ת"ר:											◇
מותר בלאות לאשה למה לה?												⚡
שמתכסה בהן בימי נדתה, כדי שלא תתגנה על בעלה.	רחבה:											◇
מותר בלאות אלמנה לירשיו	אביי: נקטינן:											⚡
התם הוא דלא תתגני באפיה, הכא תתגני ותתגני.												!
נותן לה מעה כסף וכו'.												■
מאי אוכלת?												^
אוכלת ממש	רב נחמן:											◇
תשמיש.	רב אשי:											◇
אוכלת עמו לילי שבת	תנן:											⚡
בשלמא למ"ד אכילה, היינו דקתני אוכלת, אלא למאן דאמר תשמיש, מאי אוכלת?												⚡
לישנא מעליא כדכתיב: (משלי ל') אכלה ומחתה פיה ואמרה לא פעלתי און.												!
אוכלת בלילי שבת ושבת	מיתיבי, רשב"ג:											⚡
בשלמא למ"ד אכילה, היינו דקתני ושבת, אלא למאן דאמר תשמיש, תשמיש בשבת מי איכא?												⚡
ישראל קדושים הן, ואין משמשין מטותיהן ביום	והאמר רב הונא:											⚡
בבית אפל מותר.	האמר רבא:											◇
ואם היתה מניקה.												■
אע"פ שאמרר אין אדם זן את בניו ובנותיו כשהן קטנים, אבל זן קטני קטנים.	דרש רבי עולא רבה אפיתחא דבי נשיאה:											◇
עד כמה?												^
עד בן שש כדרב אסי												◇
קטן בן שש יוצא בעירוב אמו.	דאמר רב אסי:											!
ממאי?												⚡
היתה מניקה - פוחתין לה ממעשה ידיה ומוסיפין לה על מזונותיה	מדקתני:											◇
מ"ט? לאו משום דבעי למיכל בהדה.												!

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה- O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא- ז question-שאלה- ^ answer-תירוץ- ! proof-ראיה- ■
---	--

Talmud Navigator

כתובות-אף על פי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא												סה:
ודלמא משום דחולה היא		ז										סה:
אם כן, ליתני אם היתה חולה, מאי אם היתה מניקה.		!										סה:
ודלמא הא קא משמע לן, דסתם מניקות חולות נינהו.		ז							◇			סה:
מוסיפין לה יין, שהיין יפה לחלב.	איתמר, אמר רבי יהושע בן לוי:								■	◇		סה:
הדרן עלך אף על פי												

disputants- חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ■ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

כתובות-מציאת האשה		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מציאת האשה	מציאת האשה													
מציאת האשה	מציאת האשה													
מציאת האשה ומעשה ידיה לבעלה, וירושתה - הוא אוכל פירות בחייה, בושטה ופגמה שלה	[רבנן]											◆	■	מ
בזמן שבסתר - לה שני חלקים ולו אחד, ובזמן שבגלוי - לו שני חלקים ולה אחד שלו יתן מיד, ושלה ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות.	רבי יהודה בן בתירא:											◆	■	סה:
מאי קא משמע לך?												?		סה:
האב זכאי בבתו בקידושיה - בכסף, בשטר, ובביאה, זכאי במציאתה ובמעשה ידיה ובהפרת נדריה, מקבל את גיטה, ואינו אוכל פירות בחייה נישאת, יתר עליו הבעל שהוא אוכל פירות בחייה	תנינא:											◆	?	סה:
בושטה ופגמה איצטריכא ליה, פלוגתא דרבי יהודה בן בתירא ורבנן.												◆		סה:
מציאת האשה לעצמה	תני תנא קמיה דרבא: [ת"ק]											◆	■	סה:
לבעלה.	רבי עקיבא:											◆	■	סה:
השתא ומה העדפה, דמעשה ידיה היא, אמר רבי עקיבא: לעצמה, מציאתה לא כ"ש	אמר ליה: [רבא]											?		סה:
קונם שאני עושה לפיך - אינו צריך להפר	דתנן: [ת"ק]											◆	■	סה:
יפר, שמא תעדיף עליו יותר מן הראוי לן	רבי עקיבא:											◆	■	סה:
מציאת האשה לבעלה	[רבא] אלא איפוך: [ת"ק]											◆	■	סה:
לעצמה.	רבי עקיבא:											◆	■	סה:
בהעדפה שלא על ידי הדחק - כולי עלמא לא פליגי דבעל הוי, כי פליגי - בהעדפה שעל ידי הדחק	והא כי אתא רבין אמר רבי יוחנן:											◆	■	סה:
לבעלה	תנא קמא סבר:											◆	■	סה:
לעצמה	ורבי עקיבא סבר:											◆	■	סה:
מציאתה - כהעדפה שעל ידי הדחק דמי, פלוגתא דרבי עקיבא ורבנן.	רב פפא:											!		סה:
עשתה לו שתיים בבת אחת, מהו?	בעי רב פפא:											^		סה:
שלשה או ד' בבת אחת, מהו?	בעי רבינא:											^		סה:
תיקו.												■		סה:
בושטה ופגמה.													■	סה:
אלא מעתה, בייש סוסתו של חבירו, ה"נ דבעי למיתן ליה בושטה?	מתקיף לה רבא בר רב חנן:											?		סה:
וסוס בר בושטה הוא?												!		סה:
אלא רקק בבגדו של חבירו, הכי נמי דבעי למיתן ליה בושטה?												?		סה:
וכי תימא הכי נמי												!		סה:
רקק והגיע בו הרוק, ופרע ראש האשה, והעביר טליתו ממנו - חייב ליתן לו ארבע מאות זוז	והתנן:											◆	■	סה:
לא שנו אלא בו, אבל בבגדו - פטור	ואמר רב פפא:											?		סה:
בבגדו לית ליה זילותא, אשתו אית לה זילותא.												!		סה:
אלא מעתה, בייש - עני בן טובים, דאית להו זילותא לכולהו בני משפחה, ה"נ דבעי למיתן להו בושטה לכל בני משפחה?	רבינא לרב אשי:											?		סה:
התם לאו גופייהו, הכא אשתו גופיה הואי.	א"ל: [רב אשי]											!		סה:
הפוסק מעות לחתנו, ומת חתנו, אמרו חכמים: יכול הוא שיאמר לאחייך הייתי רוצה ליתן ולך אי אפשר ליתן.													■	סה:

<p>מקרא-key:</p> <p>disputants- חולקים- נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment- קודמת- story-מעשה- O</p>		<p>מירא-statement challenge- קושי- question-שאלה- answer-! תירוץ- proof-ראיה-</p>		
<p>כתובות-מציאת האשה</p>		<p>Talmud Navigator</p>		
<p>מימרא</p>		<p>מאן דאמר</p>		
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ		
פסקה להכניס לו אלף דינר - הוא פוסק כנגדן חמש עשרה מנה.			■	10.
וכנגד השום - הוא פוסק פחות חומש.			■	10.
שום במנה ושוה מנה - אין לו אלא מנה.			■	10.
שום במנה - היא נותנת שלשים ואחד סלע ודינר, ובארבע מאות - היא נותנת חמש מאות.			■	10.
מה שחתן פוסק - הוא פוסק פחות חומש.			■	10.
אין צריך לומר ראשון תלמיד חכם ושני עם הארץ, אלא אפילו ראשון עם הארץ ושני תלמיד חכם, יכול לומר לאחיו הייתי רוצה ליתן, לך אי אפשר ליתן.	תנו רבנן:		■ ◇	10: ג
פסקה להכניס לו אלף דינר כו'.			■	10: <
היינו רישא			■	10:
תנא שומא רבה וקתני שומא זוטא, תנא שומא דידיה וקתני שומא דידיה.			! ◇	10:
פסקה להכניס לו כספים - סלעה נעשה ששה דינרין.	[ת"ק]		■ ◇	10: מ
החתן מקבל עליו עשרה דינרים לקופה לכל מנה ומנה			■	10:
הכל כמנהג המדינה.	רבן שמעון בן גמליאל:		■ ◇	10:
היינו פוסק כנגדם חמשה עשר מנה			! ◇	10: ג
תנא עסקא רבה ותנא עסקא זוטא			! ◇	10:
וצריכא, דאי תנא עסקא רבה, דנפיש רווחא, אבל עסקא זוטא דזוטר רווחא - אימא לא, צריכא ואי אשמעינן עסקא זוטא, דזוטר זינא, אבל עסקא רבה דנפיש זינא - אימא לא, צריכא.			■ ◇	10:
החתן מקבל עליו עשרה דינר לקופה.			■	10: <
מאי קופה?			^	10:
קופה של בשמים.	רב אשי:		! ◇	10:
לא נאמרו דברים הללו אלא בירושלים.	ואמר רב אשי:		■ ◇	10:
במנה הנישום או במנה המתקבל? את"ל מנה המתקבל, יום ראשון או כל יום ויום? את"ל כל יום ויום, שבת ראשונה או כל שבת ושבת? את"ל כל שבת ושבת, חדש ראשון או כל חדש וחדש? את"ל כל חדש וחדש, שנה ראשונה או כל שנה ושנה?	בעי רב אשי:		^ ◇	10:
תיקו.			■	10:
מעשה בבתו של נקדימון בן גוריון, שפסקו לה חכמים ארבע מאות זהובים לקופה של בשמים לבו ביום, אמרה להם: כך תפסקו לבנותיכם, וענו אחריה אמן.	רב יהודה אמר רב:		○ ◇	10:
מעשה ברבן יוחנן בן זכאי שהיה רוכב על החמור והיה יוצא מירושלים, והיו תלמידיו מהלכין אחריו. ראה ריבה אחת שהיתה מלקטת שעורים מבין גלילי בהמתן של ערביים, כיון שראתה אותו נתעטפה בשערה ועמדה לפניו, אמרה לו: רבי, פרנסני!	ת"ר:		○ ◇	10:
בתי, מי את?	אמר לה: [רבי יוחנן בן זכאי]		○	10:
אמרה לו: בת נקדימון בן גוריון אני.			○	10:
בתי, ממון של בית אביך היכן הלך?	אמר לה: [רבי יוחנן בן זכאי]		○	10:
אמרה לו: רבי, לא כדין מתלין מתלא בירושלים מלה ממון חסר? ואמרי לה חסד.			○	10:
ושל בית חמיק היכן הוא?	[רבי יוחנן בן זכאי]		○	10:
אמרה לו: בא זה ואיבד את זה.			○	10:

<p>disputants- חולקים ♦</p> <p>◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review</p> <p>< מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment</p> <p>○ מעשה-story</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement- מימרא ■</p> <p>⚡ קושיא-challenge</p> <p>^ שאלה-question</p> <p>! תירוץ-answer</p> <p>ראיה-proof ■</p>
--	---

Talmud Navigator

כתובות-מציאת האשה	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מזמרא														
אמרה לו: רבי, זכור אתה כשחזמת על כתובתי?														סז:
זכור אני כשחזמתני על כתובתה של זו, והייתי קורא בה אלף אלפים דינרי זהב מבית אביה חוץ משל חמיה.	אמר להן לתלמידי: [רבי יוחנן בן זכאי]												◊	סז:
אשריכם ישראל, בזמן שעושיין רצונו של מקום - אין כל אומה ולשון שולטת בהם, ובזמן שאין עושיין רצונו של מקום - מוסרן ביד אומה שפלה, ולא ביד אומה שפלה אלא ביד בהמתן של אומה שפלה.	בכה רבן יוחנן בן זכאי ואמר:												◊	סז:
ונקדימון בן גוריון לא עבד צדקה?												⚡		סז:
אמרו עליו על נקדימון בן גוריון, כשהיה יוצא מביתו לבית המדרש, כלי מילת היו מציעין תחתיו, ובאין עניים ומקפלין אותן מאחרין	והתניא:												⚡	סז:
איבעית אימא: לכבודו הוא דעבד.													◊	סז:
ואיבעית אימא: כדבעי ליה למיעבד לא עבד, כדאמרי אינשי: לפום גמלא שיחנא.													◊	סז:
אראה בנחמה, אם לא ראיתיה שהיתה מלקטת שעורים מבין טלפי סוסים בעכו, קראתי עליה מקרא זה: (שיר השירים א') אם לא תדעי לך היפה בנשים צאי לך בעקבי הצאן ורעי את גדיותיך, אל תקרי גדיותיך אלא גיותיך.	תניא, אמר ר' אלעזר ברבי צדוק:												◊	סז: